

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

**ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**

16. септембар 2005.

У односу на окривљене ВУЈОВИЋ МИРОЉУБА, ВУЈАНОВИЋ СТАНКА, ПЕРИЋ ЈОВИЦУ, АТАНАСИЈЕВИЋ ИВАНА, МАЦАРАЦ ПРЕДРАГА, ВОЈНОВИЋ МИЛАНА, ЛАНЧУЖАНИН МИЛАНА, ЉУБОЈА МАРКА, МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГА, ЗЛАТАР ВУЈА, МУГОША ГОРАНА, ШОШИЋ ЂОРЂА, ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВА, КАТИЋ СЛОБОДАНА, КАЛАБА НАДУ и ДРАГОВИЋ ПРЕДРАГА прецизирам оптужницу, с тим да диспозитив исте гласи:

ШТО СУ:

у времену од поподневних часова дана 20.11. до раних јутарњих часова дана 21.11.1991. године, на пољопривредном добру Овчара, у Вуковару, у тадашњој Републици Хрватској, у саставу бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (СФРЈ), као припадници Територијалне одбране (ТО) Вуковара и добровољачке јединице «Лева суподерица», које су биле у саставу тадашње Југословенске народне армије (ЈНА), кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је у том региону постојао, а који није имао карактер међународног сукоба, противно члану 3. став 1. тачка а) и ц) и члану 4.А став 1, 2. и 4, Треће женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима из 1949. године, ратификоване од стране Народне скупштине ФНРЈ 1950. године, и члана 4. став 1. и став 2. тачка а) и е) Допунског протокола уз Женевске конвенције из 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба, од 8. јуна 1977. године («Сл. лист СФРЈ» број 16/78 – Међународни уговори), према ратним заробљеницима из вуковарске болнице, који су претходно положили оружје припадницима ЈНА, а затим предати ТО Вуковара, у које су спадали припадници хрватских оружаных снага, милиција, добровољачких јединица, организованих покрета отпора и лица која прате те оружане снаге иако непосредно не улазе у њихов састав, вршили убиства, телесно их повређивали и нечовечно поступали на начин којим се вређа људско достојанство, па су тако:

припадници ТО Вуковара, окр. Мугоша Зоран, звани «Куштро», окр. Ђанковић Мирослав, звани «Ђани» са окр. Булић Миланом званим «Булица», против кога је поступак раздвојен, припадници добровољачке јединице «Лева суподерица», окр. Милојевић Предраг зв. «Кинез», окр. Драговић Предраг зв. «Цеца» и «Капетан» заједно са НН лицима, формирали шпалир, кроз који су били приморани да протрче ратни заробљеници приликом уласка у хангар и које су сви заједно тукли дрвеним палицама, шипкама, кундацима, штакама, рукама и ногама по разним деловима тела, наносећи им телесне повреде, што су сем окр. Милојевића и окр. Драговића, наставили и у хангару, где је и командир добровољачке јединице «Лева суподерица» окр. Ланчужанин Милан зв. «Камени», ударао рукама и ногама ратне заробљенике, а окр. Калаба Нада испред хангара и у хангару, ударала једног НН ратног заробљеника и касније га лишила живота, пуцајући му из пиштоља у главу, да би у хангару, по извршеном попису и утврђивању идентитета ратних заробљеника, командант ТО Вуковара окр. Вујовић Мирољуб и окр. Вујановић Станко, његов заменик, наредили да се врше убиства ратних заробљеника и да се исти у групама од по 30 до 40 лица укрцају у приколицу трактора, одредили лица која ће ићи у пратњу трактора да неко не побегне и која ће вршити ликвидацију, након чега су ратни заробљеници у 5 до 6 наврата одвожени према Грабову на око 1 км. од «Овчаре», где је вршена егзекуција, при чему су припадници добровољачке јединице «Лева суподерица» окр. Шошић Ђорђе, звани «Жорж» и «Чича» и окр. Милојевић Предраг звани «Кинез», из приколице извели по једног НН ратног заробљеника и лишили их живота, тако што су им ножевима пререзали вратове, док су преостали ратни заробљеници извођени у групама од по 7 до 8 лица и постројени испред претходно ископане јаме, где су припадници ТО Вуковара и то : окр. Перић Јовица, окр. Војновић Милан зв. «Мићо медоња», окр. Маџарац Предраг зв. «Пеђа», окр. Ђанковић Мирослав зв. «Ђани», окр. Златар Вујо, припадници добровољачке јединице «Лева суподерица», окр. Атанасијевић Иван зв. «Ико» (тада Хусник Ивица), окр. Ланчужанин Милан звани «Камени», окр. Љубоја Марко звани «Маре», окр. Катић Слободан звани «Мајор Катић», окр. Драговић Предраг зв. «Цеца» и «Капетан» и више НН лица, формирали стрељачке водове и из ватреног оружја пуцали у њих, а по наређењу окр. Вујановић Станка који је и сам том приликом пуцао и тако их стрељањем лишили живота, а после пуцања је окр. Милојевић Предраг, звани «Кинез» прилазио стрељаним лицима која су још давала знаке живота и из пиштоља пуцањем у главу лишавао их живота, а потом су лешеве у јами, загртањем земље, булдожером затрпани и на крају окр. Вујовић Мирољуб, окр. Вујановић Станко и више НН лица, испред хангара на «Овчари» извршили убиство стрељањем још десетак ратних заробљеника, који су затим закопани у рову, који је до тада служио за укопавање артиљеријског оруђа те су на овај начин лишили живота 200./двестотине/ лица, и то од којих је идентификовано 192./стодеведесетдва/ лица и то:

1. Ацага (Илије) Јозо, рођен 21.5.1949. године,
2. Ахметовић (Маријана) Исмет–Иво, рођен 14.11.1968. године
3. Андријанић (Марка) Винко, рођен 9.2.1953. године,,
4. Арнолд (Алојза) Крешмимир, рођен 18.4.1958. године,
5. Асађанин (Јована–Јожике) Илија, рођен 5.7.1952. године,
6. Бабић (Јосипа) Дражен, рођен 1.10.1966. године,
7. Баинраух (Стјепана) Иван, рођен 21.6.1956. године,
8. Бајнраух (Фрање) Томислав, рођен 13.12.1938. године,
9. Балаш (Андрије) Стјепан, рођен 1.5.1956. године,
10. Балог (Јосипа) Драгутин, рођен 19.6.1974. године,
11. Балог (Драгутина) Јосип, рођен 25.11.1928. године,
12. Балог (Ивана) Звонко, рођен 10.1.1958. године,
13. Балванац (Анрије) Ђуро, рођен 17.7.1952. године,
14. Баножић (Драга) Борис, рођен 2.2.1967. године,
15. Барањаји (Ратка) Перо, рођен 19.6.1968. године,
16. Барбарић (Јоза) Бранко, рођен 1.11.1967. године,
17. Барбир (Ивана) Ловро, рођен 11.11.1935. године,
18. Барић (Ђуре) Ђука, рођен 26.12.1950. године,
19. Баришић (Андрије) Фрањо, рођен 28.3.1940. године,
20. Барта (Ивана) Анђелко, рођен 31.1.1967. године,
21. Батарело (Анте) Жељко, рођен 25.10.1955. године,
22. Баумгернер (Томислава) Томислав, рођен 27.11.1973. године
23. Бегчевић (Ива) Марко, рођен 1.4.1968. године,
24. Бегов (Мата) Жељко, рођен 30.9.1958. године,
25. Бингула (Стјепана) Стјепан, рођен 15.10.1958. године,
26. Бјелановић (Николе) Ранго, рођен 24.11.1970. године,
27. Блажевић (Зденка) Златко, рођен 24.2.1964. године,
28. Крунеш Бранимир, рођен 1966. године,
29. Босак (Јураја) Марко, рођен 2.7.1967. године,
30. Босанац (Владислава) Драгутин, рођен 21.8.1919. године,
31. Босанац (Антуна) Томислав, рођен 5.3.1941. године,
32. Брачић (Ивана) Звонимир, рођен 4.7.1970. године,
33. Буквић (Ђура) Ђорђе, рођен 3.5.1966. године,
34. Буовац (Илије) Иван, рођен 3.9.1966. године,
35. Црњац (Славка) Иван, рођен 18.3.1966. године,
36. Михалец Јосип, рођен 1926. године,
37. Чупић (Бошка) Станоја, рођен 12.10.1953. године,
38. Далић (Звонка) Тихомир, рођен 2.11.1966. године,
39. Долишни (Петра) Ивица, рођен 27.11.1960. године,
40. Драгун (Сречка) Јосип, рођен 9.9.1962. године,
41. Ђуђар (Ђура) Саша, рођен 5.3.1968. године,
42. Ђукић (Ивана) Владимир, рођен 21.2.1948. године,
43. Дувњак (Владимира) Станко, рођен 23.5.1959. године,

44. Ебнер (Винка) Винко-Ђуро, рођен 1.1.1961. године,
45. Фришчић (Матије) Драгутин, рођен 2.11.1958. године,
46. Фурунција (Данка) Петар, рођен 30.11.1949. године,
47. Гајда (Михајла) Роберт, рођен 27.12.1966. године,
48. Галић (Мате) Миленко, рођен 10.12.1965. године,
49. Галић (Владимира) Ведран, рођен 29.5.1973. године,
50. Гарвановић (Ивана) Борислав, рођен 23.11.1954. године,
51. Гаврић (Пава) Драган, рођен 31.10.1956. године,
52. Главашевић (Петра) Сениша, рођен 4.11.1960.године,
53. Граф (Владимира) Бранислав, рођен 7.9.1954. године,
54. Гранић (Мила) Драган, рођен 1.1.1960.године,
55. Грубер (Илије) Зоран, рођен 5.9.1969.године,
56. Гудељ (Ивана) Драго, рођен 9.9.1940.године,
57. Хегедушић (Драгутина) Марио, рођен 29.6.1972. године,
58. Херцег (Славка) Жељко, рођен 20.1.1962. године,
59. Херман (Драгутина) Иван, рођен 14.5.1969. године,
60. ерман (Антуна) Стјепан, рођен 10.3.1955. године,
61. Хлевњак (Анђелка) Недељко, рођен 8.1.1964. године,
62. Хољевац (Ивана) Никица, рођен 10.4.1955. године,
63. Хорват (Јосипа) Ивица, рођен 17.11.1958. године,
64. Илеш (Ивана) Звонко, рођен 12.12.1941. године,
65. Имбришић (Павла) Ивица, рођен 13.2.1958. године,
66. Ивезић (Ивана) Александар, рођен 5.12.1950.године,
67. Јајало (Ивана) Марко, рођен 28.10.1957. године,
68. Јакубовски (Ивана) Мартин, рођен 1.4.1971. године,
69. Јамбор (Драгутина) Томо, рођен 3.3.1966. године,
70. Јанић (Антуна) Михаел, рођен 9.10.1939. године,
71. Јантол (Ђуре) Борис, рођен 21.9.1959.године,
72. Јарабек (Камила) Златко, рођен 21.4.1956. године,
73. Језићић (Стипе) Ивица, рођен 5.11.1957.године,
74. Јован (Влатка) Звонимир, рођен 7.4.1967.године,
75. Јовановић (Тодора) Бранко, рођен 4.2.1955.године,
76. Јовановић (Ђуре) Оливер, рођен 8.12.1972. године,
77. Јурела (Томислава) Дамир, рођен 25.4.1969.године,
78. Јурела (Боже) Жељко, рођен 30.6.1956. године,
79. Јурендић (Јуре) Драго, рођен 23.4.1966.године,
80. Јуришић (Фрање)Марко– Јосип, рођен 17.9.1946. године,
81. Јуришић (Пава) Павао, рођен 28.8.1966.године,
82. Јуришић (Руда) Жељко, рођен 20.12.1963. године,
83. Качић (Петра) Игор, рођен 23.8.1975.године,
84. Капустић (Јосипа) Јосип, рођен 8.12.1965. године,
85. Келава (Анте) Крешимир, рођен 17.1.1953. године,
86. Кнежић (Фрање) Ђуро, рођен 2.4.1937. године,

87. Колак (Доброслава) Томислав, рођен 22.7.1962. године,
88. Колак (Доброслава) Владимир, рођен 20.1.1966. године,
89. Коморски (Пера) Иван, рођен 23.6.1952. године,
90. Костовић (Анте) Борислав, рођен 24.12.1962. године,
91. Ковач (Мата) Иван, рођен 28.6.1953. године,
92. Ковачевић (Злата) Зоран, рођен 16.4.1962. године,
93. Кожул (Фране) Јосип, рођен 8.3.1968.године
94. Крајиновић (Луке) Иван, рођен 14.10.1966. године,
95. Крајиновић (Анте) Златко,рођен 4.12.1969.године,
96. Красић (Петра) Иван, рођен 18.6.1964. године,
97. Крезо (Хрвоја) Ивица, рођен 10.9.1963. године,
98. Кристичевић(Бранка)Казимир,рођен13.6.1959.године
99. Лесић (Бранка) Томислав, рођен 10.5.1950.године,
100. Лет (Ђуре) Михајло, рођен 25.4.1956. године,
101. Лили (Драгутина) Драгутин, рођен 26.1.1951. године,
102. Ловрић (Ива) Јоко, рођен 6.11.1968.године,
103. Луцић (Мије) Марко, рођен 8.9.1954.године,
104. Лукић (Марка) Мато, рођен 2.3.1963. године,
105. Љубас (Луке) Хрвоје, рођен 26.1.1971. године,
106. Магоч-Мамић(Михајла) Предраг,рођен18.12.1965. године,
107. Мајор (Стјепана) Жељко, рођен 14.12.1960.године,
108. Маричић (Марка) Зденко, рођен 27.9.1956. године,
109. Маркобашић (Пере) Ружица, рођена 28.9.1959. године,
110. Међеши (Јанка) Андрија, рођен 16.10.1936. године,
111. Међеши (Андрије) Зоран, рођен 23.6.1952. године,
112. Миховић (Гашпара) Томислав, рођен 23.6.1952. године,
113. Микулић (Славка) Здравко, рођен 15.3.1961. године,
114. Мишић (Марка) Иван, рођен 22.12.1968.године,
115. Млинарић (Пава) Миле, рођен 5.12.1966. године,
116. Мокош (Стевана) Андрија, рођен 16.11.1955.године,
117. Молнар (Стјепана) Саша, рођен 8.4.1965. године,
118. Мутвар (Антуна) Антун, рођен 30.1.1969.године,
119. Нађ (Владимира) Дарко, рођен 27.2.1965. године,
120. Нађ (Фрања) Фрањо, рођен 17.9.1935. године,
121. Нејашмић (Милана) Иван, рођен 19.10.1958.године,
122. Шименић Дамир, рођен 1965. године,
123. Омеровић (Јусуфа) Мерсад, рођен 01.01.1970. године,
124. Орешки (Стејпана) Владислав, рођен 19.5.1967.године,
125. Пап (Андрије) Томислав, рођен 1.1.1963. године,
126. Патарић (Николе) Жељко, рођен 16.7.1959. године,
127. Павлић (Адама)Слободан, рођен 24.9.1965.године,
128. Павловић (Ђура) Златко, рођен 19.11.1965. године,
129. Перак (Анта) Мато, рођен 28.11.1961. године,

130. Перко (Бранка) Александар, рођен 17.3.1967.године,
131. Перковић (Јосипа) Дамир, рођен 28.10.1965.године,
132. Перковић (Јуре) Јосип, рођен 24.3.1963. године,
133. Петровић (Станка) Стјепан, рођен 26.10.1949. године,
134. Пинтер (Николе) Никола, рођен 4.10.1940. године,
135. Плавшић (Мата) Иван-Звонимир, рођен 24.3.1939.године,
136. Подхорски (Стјепана) Јања, рођена 17.11.1931. године,
137. Полхерт (Ивана) Дамир, рођен 22.11.1962. године,
138. Половина (Војина) Бранимир, рођен 22.6.1950.године,
139. Пољак (Игнаца) Вјекослав, рођен 6.8.1951. године,
140. Посавац (Густава) Станко, рођен 9.4.1952. године,
141. Правдић (Пера) Томо, рођен 1.11.1934. године,
142. Пуцар (Николе) Дмитар, рођен 18.1.1949.године,
143. Радачић (Славка) Иван, рођен 1.1.1955.године,
144. Рагуж (Антуна) Иван, рођен 22.4.1955. године,
145. Рашић (Фрања) Милан, рођен 16.4.1954. године,
146. Ратковић (Милана) Крешимир, рођен 4.3.1968.године,
147. Рибичић (Ивана) Марко, рођен 11.11.1951. године,
148. Римац (Славка) Салвадор, рођен 6.11.1960. године,
149. Рохачек (Антуна) Карло, рођен 21.10.1942. године,
150. Рохачек (Карла) Жељко, рођен 16.5.1971. године,
151. Спудић (Ивана) Павао, рођен 16.7.1965. године,
152. Станић (Мата) Марко, рођен 2.8.1058.године,
153. Станић (НИка) Жељко, рођен 23.6.1968.године,
154. Стефанко (Васиља) Петар, рођен 5.5.1942. године,
155. Стојановић (Живка) Иван, рођен 19.3.1949.године,
156. Стубичар (Владимира) Љубомир, рођен12.7.1954. године,
157. Шарик (Штефана) Стјепан, рођен 2.4.1965. године,
158. Шимунић (Марка) Перо, рођен 30.9.1943. године,
159. Шиндиљ (Владимира) Вјекослав,рођен 1.11.1971. године,
160. Шренк (Габријела) Ћуро, рођен 21.4.1943. године,
161. Штефуљ (Јураја) Дражен, рођен 1.1.963. године,
162. Тадић (Јоза) Тадија, рођен 26.9.1959.године,
163. Тарле (Јоза) Дујо, рођен 6.5.1950.године,
164. Терек (Бождара) Антун, рођен 6.10.1940.године,
165. Тишљарић (Тома) Дарко, рођен 1.6.1971.године,
166. Тивановац (Пава) Ивица, рођен 22.2.1963. године,
167. Томашић (Албина) Тихомир, рођен 4.7.1963. године,
168. Тординац (Ивана) Жељко, рођен 14.12.1961. године,
169. Тот (Еугена) Томислав, рођен 6.6.1967.године,
170. Траљић (Петра) Тихомир, рођен 17.7.1967.године,
171. Турк (Антуна) Мирослав, рођен 12.4.1950. године,
172. Турк (Петра) Петар, рођен 30.6.1947.године,

173. Тустоњић (Јоза) Дане, рођен 10.10.1959. године,
174. Ушак (Мартина) Бранко, рођен 17.7.1958.године,
175. Вагенхофер (Јосипа) Мирко, рођен 3.6.1937.године,
176. Вареница (Фрања) Звонко, рођен 19.5.1957. године,
177. Варга (Јосипа) Владимир, рођен 9.8.1944. године,
178. Васић (Ђорђа) Микајло, рођен 12.12.1963. године,
179. Вебер (Владимира) Синиша, рођен 22.2.1969.године,
180. Видош (Мата) Горан, рођен 4.10.1960. године,
181. Виргес (Антун) Антун, рођен 9.6. 1953. године,
182. Влахо (Марка) Мирослав, рођен 30.12.1967.године,
183. Влахо (Драга) Мате, рођен 3.2.1959.године,
184. Володер (Љуба) Златан, рођен 23.11.1960.године,
185. Вујевић (Антун) Златко, рођен 28.10.1951. године,
186. Вукојевић (Јосипа) Славен, рођен 23.6.1970. године,
187. Вуковић (Рудолфа) Рудолф, рођен 18.11.1961.године,
188. Вулић (Анте) Иван, рођен 18.7.1946. године,
189. Зељко (Данка) Јосип, рођен 14.3.1953. године,
190. Зера (Васеља) Михајло, рођен 7.8.1955. године,
191. Жеравица (Стјепана) Доминик, рођен 1.11.1959.године,
192. Жугец (Мата) Борислав, рођен 21.11.1963. године,

чиме су извршили кривично дело Ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СФРЈ, у вези члана 22 КЗ СФРЈ.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

Владимир Вукчевић

стога

П Р Е Д Л А Ж Е М

да се пред тим судом закаже и одржи главни јавни претрес, на који да се позову:

И Тужилац за ратне злочине,

ИИ Окривљени:

1. ЛАНЧУЖАНИН МИЛАНА,

2. ЉУБОЈА МАРКА,

3. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГА,

4. ЛАТИНОВИЋ БОЖА,

5. ЗЛАТАР ВУЈА,

6. МУГОША ГОРАНА,

7. ШОШИЋ ЂОРЂА,

8. ЂАНКОВИЋ МИРОСЛАВА

9. КАТИЋ СЛОБОДАНА,

10. КАЛАБА НАДЕ,

11. БУЛИЋ МИЛАНА, које привести из Окружног затвора у Београду, са њиховим браниоцима,

ИИИ Сведоци:

ИВ Судски вештаци: да се у доказном поступку прочитају: -изводи из матичне књиге умрлих за Војновић Мирка, Масстикоса Драгицу и Миливојевић Слободана,

- списе Војног суда у Београду број Ки 578/98,

- записник о саслушању притвореника Петковић Спасоја, сачуињен од стране МУП-а Републике Србије од 18.12.2003.године, са решењем Окружног суда у Београду – Већа за ратне злочине број Кв 1/04 од 5.1.2004.године,

- извештај Савезне владе СРЈ – Комисије за хуманитарна питања и нестала лица од 3.10.1996.године и 15.11.1996.године,

- извештај Астрономске опсерваторије Београд-Института за астрономска истраживања, од 9.1.1998.године,

- налаз и мишљење Института за судску медицину у Новом Саду са допуном од априла – маја 2004. године,

- отпусна листа Клинике за урологију ВМА Београд,

- отпусна листа са епикризом Института за рехабилитацију болничке службе

«Селтерс» Младеновац за Златар Вуја,

- документација примљена од Министарства спољних послова Србије и Црне Горе – Националног савета за сарадњу СЦГ са МКТЈ,

- попис идентификованих посмртних остатака есхумираних лица са «Овчаре»

- Уредба за заточене и нестале Владе Републике Хрватске, као и да се изврши увид у осталу документацију која је приложена списима.

Да се по основу одредбе из члана 33.став 6. ЗКП спроведе јединствен поступак и донесе једна пресуда по овој оптужници и оптужници овог тужилаштва КТРЗ-3/04, по којој је се води кривични поступак број К.В. број 1/03, пошто се ради о истом кривичноправном догађају а постоје и исти докази.

Да се на основу члана 142. ст.1. тач.1. ЗКП, према свима окривљенима продужи притвор.

О б р а з л о ж е њ е

Постојање кривичних дела ратни злочини против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СФРЈ, у време, на начин и на месту како је то приказано у изреци оптужнице и кривичне одговорности свих окривљених за извршење овог кривичног дела, утврђује се резултатима спроведене истраге против истих.

Окривљени пред истражним судијом негирају да су извршили кривично дело. Притом, окривљени Ланчужанин Милан, Љубоја Марко, Милојевић Предраг и Ђанковић Мирослав наводе да су критичном приликом били на Овчари, да су видели да заробљеници из хангара улазе у тракторску приколицу, али да су, претпостављајући шта ће се десити, напустили тај реон.

Негирају да су учествовали у ликвидацији ратних заробљеника, већ да су о том догађају тек касније сазнали.

Окривљени Катић Слободан, Шошкић Ђорђе, Златар Вујо и Калаба Нада, негирају да су извршили кривично дело које им се ставља на терет, наводећи у својој одбрани да критичног дана уопште нису били на Овчари нити на рупи код Грабова. Окривљени Златар Вујо тврди да је тада био на лечењу у Србији од последица рањавања, окр. Шошић Ђорђе да се раније раздужио са оружјем и напустио Вуковар. Окривљена Калаба Нада спори да је у то време уопште знала где је Овчара, док. окр. Катић Слободан тврди да тамо никада није ни био.

Окривљени Латиновић Божо, Мугоша Горан и Булић Милан признају да су

били на Овчари те да су осим Булић Милана видели да ратни заробљеници пролазе кроз направљени шпалир при уласку у хангар и да су том приликом тучени. Окривљени Латиновић Божо наводи да није учествовао у стрељању заробљеника, нити је то наређивао, док окривљени Булић Микан и Мугоша Горан поричу да су тукли заробљенике, признајући да су их по наређењу ЈНА претресали пре уласка у хангар и пронађене предмете одлагали на гомилу.

Међутим, одбрана окривљених у којој негирају извршење кривичног дела, или пак умањују свој значај у извршењу истих је у супротности са предложеним доказима, односно у супротности је са резултатима спроведене истраге, па такву одбрану треба одбацити као неосновану, усмерену на избегавање кривичне одговорности или умањење исте за кривично дело које им се ставља на терет.

Наиме, из исказа сведока сарадника Петковић Спасоја проистиче да су окривљени извршили кривично дело које им се ставља на терет на начин и на време како је то представљено у изреци оптужнице. Време и место догађаја, улога сваког од окривљених у извршењу кривичног дела и начин извршења дела, овај сведок је детаљно описао и објаснио. Конкретно, како су ратни заробљеници излазили из аутобуса и пролазили кроз шпалир, када су и чиме ударани, њихов улазак и боравак у хангару, потоње извођење из хангара, уз навођење имена оних окривљених који су то наредили и реализовали, детаљно објашњавајући број лица у групи која би била укrcана на тракторску приколицу, одлазак трактора са заробљеницима на стрелиште и повратак празног трактора са приколицом и то у више наврата. Овај сведок је детаљно објаснио и начин извршења заробљеника у групама, начин њихове ликвидације, и детаљно навео имена окривљених који су били у стрељачком воду и вршили чин егзекуције.

Са друге стране, из исказа самих окривљених произилази потврда исказа сведока сарадника. Тако окривљени Латиновић Божо наводи да је окр. Калаба Рада била поменутог дана на Овчари, окр. Мугоша Горан да је на Овчари био и окр. Катић Слободан. У исказ сведока сарадника уклапа се и садржина предложене писмене документације а посебно налаз и мишљење вештака судске медицине, извештај Савезне владе – Комисије за хуманитарна питања и нестала лица о броју обдукованих лица са Овчаре, њиховом полу и узрасту, узроку смрти и оружјем којим су им нанете повреде односно којим су усмрћени.

Осим тога, одлучне чињенице у овој ствари утврђују се и на основу исказа сведока који су саслушани у истрази, а сада предложени у овој оптужници.

Тако на пример, сведок Којић Жарко терети окр. Мугоша Горана да је овај тукао ратне заробљенике, док сведоци Берховер Драгутин и Чакалић Емил указују на

окр.Булић Милана да је он тукао заробљеника испред хангара и у хангару на Овчари.

Из резултата спроведене истраге произилази основ за закључак да је у то време на територији Источне Славоније – општине Вуковар у тадашњој СФРЈ, постојао оружани сукоб између снага ЈНА, ТО Вуковар и добровољаца са једне стране и хрватских оружаних снага, добровољаца, збора народне гарде, МУП-а Хрватске, припадника ТО, цивилне заштите, бранитеља Хрватске и лица која су пратила ове формације, са друге стране. Овај сукоб није имао карактер међународног сукоба, пошто је Република Хрватска од међународне заједнице призната као самостална држава током 1992. године, када је питање због којег је настао оружани сукоб дефинитивно било решено.

Из списка произилази да су окривљени били припадници оружаних снага ТО Вуковар и добровољачких јединица и као такви чинили другу страну у конкретном сукобу. На дан 18.11.1991. године одређени број припадника хрватских оружаних снага положили су оружје и предале се снагама ЈНА, да би потом били пребачени на Пољопривредно добро Овчара, када су их од снага ЈНА преузели припадници ТО Вуковар. Код ових чињеница очигледно је да припадници хрватских оружаних снага који су се предали и били заробљени имају третман ратних заробљеника. Преузимајући ове ратне заробљенике од снага ЈНА окривљени су као припадници друге стране у сукобу: Територијалне одбране Вуковар и припадници добровољачких јединица, остварили пуну власт над ратним заробљеницима и од тада су били у обавези да се у поступању према њима придржавају правила Међународног ратног права.

Наиме, опуномоћеници влада земаља заступаних на Дипломатској конференцији одржани у Женеви од 21.4. до 12.8.1949. године у циљу израде Конвенције о заштити грађанских лица за време рата, споразумеле су се и обавезале чланом 1. на поштовање Конвенције и обезбеђења њеног пословања у свакој прилици. Чланом 3. Конвенције предвиђено је да је у случају оружаног сукоба који немају карактер међународног сукоба и који избије на територији једне од високих страна уговорница, свака страна у сукобу дужна да према лицима која не учествују у непосредним непријатељствима поступа у свакој прилици човечно, без икакве неповолне дискриминације. У том циљу забрањено је да се у свако доба и на сваком месту према ратним заробљеницима, као лицима која не учествују у ратном сукобу, примењују поступци којима се наносе повреде животу и телесном интегритету, а нарочито све врсте убистава, осакаћења, свирепости и мучења.

Из Допунског протокола уз Женевске конвенције из 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, «Службени лист СФРЈ», Међународни уговори број 16/78, и то у члану 4. произилази да сва лица која

немају директно учешће или су престала да учествују у непријатељствима, имају права да њихова личност и част буду поштовани тако да је забрањено против тих лица у свако доба, на сваком месту вршење насиља над њиховим животом, здрављем, физичким или менталним благостањем, а нарочито убиства, окрутна поступања, сваки облик телесне казне, вређање људског достојанства, понижавајући и деградирајући поступци и сваки облик недоличног напада.

С тим у вези, свака од жртава злочина за која се оптужена лица терете и која је била затворена на Пољопривредном добру Овчара имала је третман «заштићених лица» у смислу Женевских конвенција, јер су као припадници једне стране у сукобу – хрватских оружаних снага, положили оружје и пали под власт друге стране у том сукобу – припадника ТО Вуковар.

Такав статус задржавали би до њиховог коначног ослобађања или репатријације, па су окривљени били у обавези да жртвама обезбеде одређена права која им тај статус пружа и да им та права гарантују.

Међутим, окривљени таква права нису поштовали нити гарантовали, већ су, кршећи одредбе поменутих Конвенција, најпре направили шпалир испред хангара, па разним предметима подобним да тело тешко повреде, као што су металне штангле, палице, кундаци од пушке, тукли ратне заробљенике, приморавши их претходно да прођу кроз такав шпалир, а потом наставили да их тако туку и у самом хангару, све у намери да понизе жртву и нанесу јој тешку телесну патњу и телесну повреду, те су тако нечовечно поступали на начин којим се вређа људско достојанство, што је у супротности са чланом 27. Четврте Женевске конвенције која прописује да ће се са заштићеним особама «у сваком тренутку човечно поступати».

Поред оваквих поступања, окривљени су према ратним заробљеницима и чинили убиства на начин како је то приказано у изреци оптужнице.

Имајући у виду да су радње описане поменутом Конвенцијом и Допунским протоколом уз исту инкриминисане и домаћим законодавством, након ратификације, окривљени су на представљени начин извршили кривично дело Ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СФРЈ, које дело спада у кривична дела против човечности и међународног права.

Ово кривично дело окривљени су учинили са директним умишљајем јер су били свесни свог дела и хтели његово извршење, јер су имали сазнања и о томе да у конкретном случају кривично дело врше према лицима која су имала статус ратних заробљеника. Учествојући у заједничком подухвату, сви окривљени су својим радњама учествовали у остварењу заједничког циља, који

је био незаконит, те тиме директно учествовали у радњи извршења у намери да заједнички остваре кривично дело које је предмет оптужења, дакле сви оптужени се у смислу члана 22.КЗ СРЈ, имају сматрати саизвршиоцима конкретног кривичног дела.

Обзиром на висину запрећене казне за ово кривично дело стоје основи за продужење притвора према окривљенима предвиђени у члану 142. ст.1.тач.1. ЗКП.

Имајућу у виду напред изнето, налазим да прикупљени подаци који се односе на кривично дело и окривљене као извршиоце истог, пружају довољно основа за подизање ове оптужнице.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

Владимир Вукчевић